

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'75 pessetes;
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)
 ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS.
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Actuació julianera

"A can Xixanta"

El dia 2 del corrent el nunci va cridar per aquets carrers que estaven exposats al públic, per a reclamacions, els Padrons de cèdules, rústica i urbana, matrícula industrial i no sabem quines coses més.

La cosa ens extranyà un bon xic, perquè des de que mana En Julià no es feia res al seu temps, però amb l'ajuda d'En Llop, que sembla està ja fixo a les Oficines, manant més que el Secretari, creguérem que a l'últim s'hi posaria ordre; no cometent-se els retards escandalosos de l'any passat, en que tot va anar a tres quarts de quinze.

Uns ciutadans, fiats amb la crida oficial, anaren a les Oficines per examinar alguns repartiments, però gran fou la sorpresa quan se'ls digué que no tenien res a punt, que els Padrons *els feien a Barcelona*, segurament perquè aquí no sabien fer-los (quànt costarà tot això?), i que les crides les havien fetes per formulisme oficial i per creure que tot anava amb llei.

Això, més que una burla, és ja un engany indigne. ¿De què serveix la Secretaria i perquè són els empleats si els treballs més rudimentaris els han de donar a fer a fora, i anunciar-se una verdadera farsa d'exposició de coses que no estan fetes? Sistema Julià pur.

Lo mateix passa amb els Presupostos, que en lloc d'haver-hi el treball acabat perquè hom pugui

fer-se càrreg de tot, no més hi ha uns senzills resums, que no detallen res. Es que a Cala Vila s'hi té d'anar amb el Notari per no ésser víctima d'un escamoteig.

El nou Escorxador

Per fi, el dimarts passat es reuní la Junta municipal de Sanitat per informar sobre l'emplaçament de l'Escorxador. En Julià, no ha pogut fer ja lo que li dongui la real gana, i se l'ha obligat a tramitar l'expedient, que era lo que volíem nosaltres, i que's dongui la raó al que la tingui, sense que's burli el dret dels ciutadans.

Ja detallarem dies passats com se les ha arreglades el Cacic per evitar una ensopagada, formant una Junta de conillets de guix; entre els que hi figuren el *Papitu* de *El Eco* i En Salvador Robert. Assistiren a la Junta, a més de aquells dos imprescindibles, tots els que per llei els hi pertoca (el Secretari i l'Inspector de Sanitat), to's empleats municipals.

No sabem, oficialment, quin dictamen haurà formulat la Junta, encara que no hi ha que dubtar que devia estar conforme del tot amb l'emplaçament, fora d'alguna protesta.

Ha sigut molt comentat que no hi assistís En Benaprès, que privadament tant ha parlat contra l'Escorxador, però quan ha sigut l'hora d'exposar oficialment una opinió contrària al Cacic, s'ha quedat tranquilament a casa. I

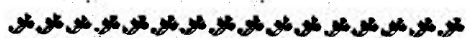
que ens vinguin parlant d'higiene, de Sanitat, de Pabellons per a Tuberculosos, projecte molt lloable, però mai tan convenient per la salut pública com seria evitar un emplaçament que repugna a tot home de ciència.

Amb tot, no creiem que, malgrat un informe tan personal i interessat, a Barcelona s'ho empassin tan fàcilment.

Nosaltres, per amor a Sitges i a son pervindre, ja hem complert amb el nostre deure, oposant-nos a l'emplaçament i fent que's tramités el recurs d'En Martí, que En Julià volia de totes maneres que quedés arreconat.

Si els que podien evitar l'informe de la Junta han callat o s'han quedat prudentment a casa, allà ells amb la seva consciència i que el poble els hi demani compte.

Ja hem dit lo que teníem de dir i esperem tranquils la resolució final, amb la satisfacció d'haver complert un deure patriòtic.

La mort d'En Dato

Políticament, an En Dato, jo el considerava un home fracassat, un home d'altres temps: no podia tenir-lo com el tipus que avui Espanya necessita per a ésser ben governada; el tenia com un enemic polític de la causa de Catalunya.

Però, davant la mort, i sobre tot de la mort tràgica que ha tingut el Sr. Dato, han d'acallar-se totes les rancúnies, totes les rivalitats polítiques, per a donar ample pas a la serena reflexió.

L'atemptat de que ha estat víctima el cap del Govern espanyol ens posa d'una manera ben clara davant dels ulls, amb claretat meridiana, fins on ha arribat el mal que fa bastant de temps sofreix la pobra Espanya.

Les hordes selvàtiques ja no es contenten assassinant a patrons i obrers, que no volen sotmetre's al dur jou de son esclavatge: se alcen fins a la més alta autoritat estatutària, per a fer-la caure banyada amb sang; volguent de aquesta manera infundir la harsarda en les altes esferes de la nació, per a que l'Autoritat, acovardida i feble, els hi deixi el camp lliure, on ells puguin corre amb complerta llibertat.

Davant d'un fet tan viu, i a l'ensem tan crudel, on la llaga asquerosa del sindicalisme assassí es presenta nua de drapets encobridors, seria una gran bojeria tancar els ulls a la única solució viable per acabar d'una vegada i arrencar d'arrel la mala herba que creix arreu d'Espanya.

Solsament un Govern fort, moral i materialment, un Govern compost de personalitats prestigioses, un Govern que fassi respectar les lleis als de dalt i als de baix, serà capaç de redreçar novament la caiguda Espanya. Necessitem un Govern que ens governi; que colpegi amb mà dura a tothom que surti del camí marcat per la llei; que presenti totes les reformes socials que els temps actuals reclamen; que sigui un pare per a les classes necessitades...

Si els homes polítics d'Espanya

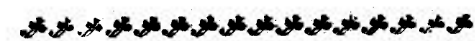
no posposen les seves mesquindats polítiques al suprem bé de la nació, ¡ai d'Espanya! Per tu no hi ha salvació possible! Estàs destinada a desapareixe del concert de les nacions, perquè els teus mateixos fills t'hauràn ajudat a estibar-te en lo més pregón de l'abism.

Aquesta és la reflexió que em väreig fer quan väreig sapiguer la tràgica mort d'En Dato, i aquesta és la reflexió que s'ha fet la immensa majoria dels barcelonins, doncs la nostra ciutat, més que cap altra, ha sofert els dessacerts dels Governos febles que fins avui ens han desgo-vernats.

I ara sols em resta dir-te, volgut llegidor, si ets cristià: Resa un *pare nostré* per l'etern descans de l'ànima del que en vida fou D. Eduard Dato Iradier, i resa també, perquè Deu s'apiadi de nosaltres i dongui a Espanya el Govern que en aquestes tristes circumstàncies necessita.

JOSEP M.ª S. V.

Barcelona, 10-3-21.

Visita a "Mar i Cel"

Era un deseo vehemente lo que asaltaba al Consejo directivo del Fomento de las Artes decorativas para proporcionar a sus socios una visita colectiva a «Mar i Cel». Era, a primera vista, árdua empresa, puesto que de la invasión de una morada particular no siempre sale airoso el que lo pretende, y morada particular es la que el potentado yanqui hizo levantar sobre la más avanzada peña, en actitud bravía, entre el mar y el cielo, de la blanca villa de Sitges.

Pero la tenacidad fine con las más duras peñas y la nobleza de sentimientos subyuga a las voluntades. El Consejo decidió exponer su deseo, dirigiéndose particularmente en atenta petición a don Carlos Deering. No era un caso de callejera curiosidad; no era un capricho de turista; era el caso de una entidad ávida de sensaciones artísticas y que se preocupa atentamente del ambiente cultural,

no tan solo de sus asociados y amigos, sino del pueblo en general y de la más negada masa del vulgo.

Ante la franca exposición de los deseos del Fomento de las Artes decorativas, abriéronse de par en par las puertas del encantado palacio para mostrar galantemente a los iniciados sus magnificencias. Y atravesaban los umbrales de aquel palacio del arte. Al interior, de pronto, la perplejidad pintábase en los asombrados rostros de los visitantes: ante aquel misterioso contraste con la blancura del exterior; ante aquella quieta e imponente media luz, reteníase la respiración de los concurrentes. La impresión era de que nos encontráramos en el interior de uno de aquellos templos orientales en que va de pronto a retumbar la voz terrible de la ceñuda divinidad que aguarda la menor indiscreción para descargar sus más tremebundas iras.

Se nos antojaba vislumbrar la imagen de Brama guardada en misteriosa celda: que allí, oculta-mente, Vichnú, valíase del verbo, Rama, su encarnación, representado por la compañía del señor Utrillo, que, en un punto, con afectuosa naturalidad, deshacía nuestras fantasías y quimeras. Allí estaba quien tanto acopió de tan magníficos tesoros. Y decorando las paredes del vestíbulo, infinidad de diseños y pinturas que se nos antojaban los ex-votos y presentes que los mortales ofrecían, a porfía, a la osca mirada de la divinidad, para aplacar la irritabilidad de sus venganzas.

Pasadas las primeras evocaciones, una vasta estancia nos ofrecía un cambio en nuestra apesadumbrada fantasía, ...y renacía nuestro aletargado espíritu ante la vista de aquel inmenso alegre mar latino, que se descubría ante la esbelta columnata del espléndido mirador.

Y luego, en el interior, la mirada recreábase ante la infinidad de deslumbrantes y jamás soñados detalles, saturado el ambiente de belleza artística cautivadora.

Y mostrábase nuestro amable mentor satisfecho, advirtiéndonos de una serie de objetos que globaba en bien acertadas ocurrencias, los cuales supo con habilidad, gracias a su cultura, reunir para la formación de tan deslumbrante conjunto.

Y nos enseñaba la sala donde el pintor Sert desarrolló una de sus fantasiosas creaciones, y luego las salas guardadoras de los lienzos de otros no menos ilustres artistas, y las colecciones que encerraban infinidad de vitrinas, y los tapices suntuosos decorando los enormes muros de dos soberbias estancias; y exaltados, en fin por un verdadero entusiasmo, venían a transportarnos a deleitable éxtasis las litúrgicas melodías del gran Bach que un órgano difundía en aquellas estancias, en las cuales la suntuosidad del conjunto estaba en armonía con los maravillosos detalles de un barroco espléndidamente florido.

¡Qué de armonía y quietud, luego, en la frescura de los patios; y qué de filigranas en las talladas piedras, y qué depuración de gusto en la general entonación de los arrimaderos de azulejería!

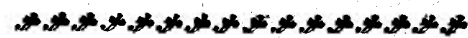
Ya en lo alto, era la alegría la que apoderábase del espíritu: plantas y grifos que manan agua; surtidores y estanques, entre vegetaciones dominando bellas perspectivas, que evocaban el recuerdo de los jardines de Semiramis en Babilonia, y que nuestra exaltada imaginación contemplaba como una maravilla.

Plenamente complacidos nos despedíamos de tan amable acompañante hasta la tarde, para realizar una visita al «Cau Ferrat», donde sentimos también inefable admiración ante las colecciones allí reunidas por Santiago Rusiñol.

Admirados por tan portentosas bellezas, agradecidos por tan buena acogida y llenos de reconocimiento hacia el Sr. Deering, nos despedimos de la hermosa población; mostrando también nuestro agradecimiento al Sr. Utrillo, que pudo hacer que olvidáramos durante uans horas los agobios de una vida real, para transportarnos

a altas esferas ideales que colman el espíritu del artista de puros y vivificantes goces.

JOSÉ GUARDIOLA

Setmana Santa

Diumenge de Rams

A dos quarts de set del matí exposició del Sant Evangeli.

A dos quarts de deu benedicció i processó de Rams.

A les cinc de la tarde Rosari i Via-crucis solemne.

Dilluns Sant

A les nou del matí cerimònia del *Sal-pàs* per les masies i les cínies de aquesta demarcació parroquial.

A les tres de la tarde s'efectuarà a les cases de la vila.

Dijous Sant

A les deu, amb assistència de les autoritats locals, Ofici solemne; comunió amb plàtica preparatòria i processó per a portar el Sacratíssim còs de Jesucrist al Monument.

A les quatre de la tarde cants de Maitines, Laudes i Fassos.

A dos quarts de sis es farà la cerimònia del Lavatori, rentantse els peus a dotze pobres.

A les sis, hora santa, amb intermitjos de música sacra i sermó del Mandato pel Sr. Regent.

A les nou del vespre Processó dels Misteris, que farà el curs de costum.

Divendres Sant

A les sis, sermó de Passió per Mn. Joan Llobera, beneficiat de aquesta Parròquia.

A les deu Missa de Pressantificats, adoració de la Vera-Creu i processó per a treure a Nostre Senyor del Monument.

A les quatre de la tarde cant de Maitines, Laudes i Fassos.

A les sis funció de les Set Paraules, amb intermitjos de música sacra.

A les nou del vespre surtirà la Processó de la Verge Adolorida, que seguirà el curs de costum.

Dissabte Sant

A les set del matí benedicció del foc nou; cant de les Profecies i benedicció de les piques bap- tismals; i Ofici de Glòria.

Diumenge de Pasqua

A les deu Ofici solemne amb assistència de les autoritats.

MONUMENTS

Podrà visitar-se: en el Temple parroquial; en la Capella de Sant Joan Baptista, de l'Hospital; i en la Capella del Colegi-Monestir de les RR. MM. Mercedàries.

MISTERIS

Els que enguany figuraran en la processó dels Dijous són els que a continuació s'expressen, sortint d'on també s'indica:

Sant Crist, que surtirà del propi Temple parroquial;

Vera Creu, Carrer Nou, 13;

Jesús fent oració a l'hort, carrer de Sant Sebastià, 20;

La flagelació, Major, 31;

Coronació d'espines, Major, 11

Jesús davant de Pilat, Ribera, 35;

Jesús al carrer de l'Amar-gura, Parelladas, 38;

Devallament de la creu, carrer d'Espalter;

Sant Sepulcre, Port alegre, 7;

La Verge Adolorida, Bernard Fernández, 35 i Parelladas, 5;

La Soletat, Bonaire, 26.

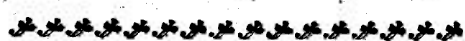
experiments que no donaren el resultat que s'esperava.

En Bosch notifica haver cessat ell en el càrreg de Delegat forner, retreient que mercès a la cooperació unànim dels industrials i l'Alcalde se ha lograt que a Sitges may hi manqués farina.

Amb tal motiu, tots pronuncien un discurs encomiàstic, més o menys diràmbic: En Julià proposa un vot de gràcies; En Duràn demana que ho sigui de gratitud i que's fassi extensiu a l'Alcalde; En Bosch pretén que ho sigui també per als forners... Finalment, quedem en el dubte de lo que resulta acordat, en definitiva.

Passa a la Comissió de Foment un prece d'En Martí Escala respecte a l'urinari públic, aixís com també sobre l'arreglo del Camí dels Capellans per a evitar que cayguin els marges.

I després de parlar respecte a aquest últim punt quasi tots els regidors, la sessió queda aixecada.

Llengua catalana

Comprenc que 'ls de fora casa trobin lleig el català, i 'l trobin aixut i aspre i no 'ls sia gotà grat.

I ho comprenc, perquè sa parla jo tampoc la puc dicar plena d'anticuats lirismes, amb molta palla i poc gra, rebossanta de retòrica, font de la insinceritat, buida com una carabassa, arcaica, fofa i banal, plena de ces i de zètes que 'ls fa palpizots semblar.

Lo qu'és per ells armoniosa, és per mi una orga de gats i lo que ells troven tan dulce no ho trobo dolç... ni salat; mes aviat ho trobo soso; no 'm fa 'l pès; cla i català.

Mes m'estimo aixut i aspre —veu de mascle al fi i al cap— que llenguatge amb vaselina ampolós i exagerat.

Qu'ells el volen?... que se 'l guardin ben tancat amb pany i clau, que 'ls bons fills de Catalunya no 'ns agrada disfressar-nos.

Cada terra fa sa guerra i té un modo de pensar, i el que 'l pensament disfressa és un bori i un renegat.

Cadescú té d'expressar-se tal com pensa; igual; igual; i el que imposa un altra llengua és un boig o un obcecat.

perquè 's pot —i sols per força— pendre a un home 'ls seus cabals, del terror foragitar-lo, fins, si 's vol, portar-lo al pal, fins veïlar i tot ses cendres, peso mai, no 's pdrà mai manà el pensament d'un home ni obligar-lo a disfressar lo que pensa, en un idioma que no sia 'l que ha mamat.

Qui te mare, te d'honrar-la; qui te llengua l'ha d'usar; no 's parla el francès a Fransa i a Alemanya el alemany i el rus a totes les Rússiaes, i a Castella el castellà?...

Doncs perquè aquí a Catalunya que no és pas terra d'esclaus aquest dret volen privar-lí?... Voler, prou!... Mes no podrán. Mai podrán! Perquè nosaltres fins retuts i amordacats, fins tallada i tot la llengua parlarem català.

Hi parlarem... amb signos: com els muts; ja!lgum Deu val! o amb el mocadò o amb el vano, com fan els enamorats.

Amb això, que ningú's cansi perquè no ho logran mai: i que no ho venen que en els pobles te cada hù 'l seu Taran-nà?... ¿S'ha acudit mai a nosaltres criticà als saragossans pel seu amor a la jota i a la Verge del Pilar?... Perquè 'ls costums i la lleugua i la fe i els cants i els balls, són la essència del nostre ésser són la sang de nostra sang.

I aquí ballarem sardanes i parlarem català, tant si 'ls pesa com si 'ls raca, tant si 'ls plau com si no 'ls plau; perquè en últim cas, Sant Jordi montat en son cavall blanc, des del cel a Sant Jeroni farà un bot, i com un llamp vindrà prest en socors nostre cap-girant el Montserrat per colgar, al enderrocar-lo, als nostres butxins malvats.

Perquè nostra moreneta que l'esculli per qalau cap al Cel se'n tornaria quan no fos dels catalans la muntanya aixuta i aspre que ve a se el siubol sagrat de la rasa brava i ferma que li canta Virolai.

† RAMON SURIÑACH BAELL

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de Febrer de l'any 1921.

MATRIMONIS

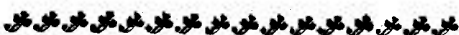
Ni un.—Total, cap.

NAIXEMENTS

Josep Ferret Alemany, fill de Cristòfol i Encarnació; Maria Milà Renart, de Modest i Carme; Pura Marín Velasco, de Josep i Joaquina; Josep M.ª Arís Escardó, de Lluís i Teresa; Alexandre Maria Marquer, de Leonard i Francisca; Josep Milà Siller, de Joan i Carme; Maria Teresa Soler Mestre, de Josep i Josepa; Lluís Gómez López, de Pere i Maria; Antònia Cano Mora, de Josep M.^a i Agustina; Francesc Nicolás Montagut, de Francesc i Raimunda; i Josep Alcaina Alcáraz, de Josep i Dolors.—Total, 11.

DEFUNCIONS

Antònia Mora Torres, 23 anys, soltera, grippe; Ramón Sánchez Juan, 1 mes, crup, Maria Rosés Vilà, 80 anys, soltera, hemorràgia; Manela Tasis Grau, 87, vídua, bronconeumònia; Evarist Martí Moragas, 77, vídua, reblandiment cerebral; Joan Ossó Pallejà, 83, víduu, senilitat; Pere Tutousas Soler, 84, víduu, reblandiment cerebral; i Teresa Hill Raventós, 73, vídua, senilitat.—Total, 8.

Noves varies

Amb vera satisfacció acabem de enterarnos de que la distingida senyora esposa del nostre apreciat amic i company de Redacció En Salvador Soler i Forment ha deslliurat un hermós infant, primer fruit del seu matrimoni. Nostra enhorabona.

Hotel SITGES

Telefon 374

Lluís Carbonell Soler

amo d'aquest establiment, que compta ja amb molts anys de crèdit, se compia en assabentar als seus clients i al públic en general, que degut als innombrables encàrregos que tots els dies ve rebent, de plats escollits, servits a domicili, ha contractat a un dels millors cuiners amb que compta la «Sociedad Hotelera de Barcelona» i prega a quants vulguin honorarlo amb comandes se serveixin avisar el dia avans per l'exacte compliment de les mateixes, de gust espanyol o be estranger.

Per a millor interès i guia del meus respectables favoreixedors, expreço a continuació 'ls primers plats del cobert corresponent a cada dia de la setmana amb omisió d'altres guisats a lesitg del client i que seràn fidelment interpretats ademés de l'exactitud en l'hora senyalada:

Dilluns: *Macarrons a la italiana.*

Dimars: *Arroç amb peix.*

Dimecres: *Tallarines.*

Dijous: *Canalons «Rossini».*

Divendres: *Ous «Opera».*

Dissabte: *Ai roç milanese.*

Diumenge:

Arroç amb peix i canalons Parmassana.

*

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DD HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Calle Gigantes, 2, 1.º- Barcelona.

VILLANUEVA: Calle Correo, 42, de diez a doce los jueves y domingos.

*

Es ven a Barcelona

TORRE-PALAU amb horta, jardins, i regadiu abundant; construïda a la moderna, al costat del Park Güell.

Fou acabada en Agost de 1920; amb bona vista panoràmica règia i sumptuosa, espaiosos salons, calefacció central, bany, garatge, electricitat per a alumbrat, força motriu i demés usos domèstics.

Ha costat 48.000 duros i es cedeix per quaranta cinc mil duros.

Raó: a la Imprempta Social: Santa Madrona, 21.—Vilanova i Geltrú.

No se admeten intermitjaris.

*

BANCO DE VILLANUEVA

Sucursal de Sitges

CUPONS

Comptes corrents d'estalvi

amb interès del 3 per 100 anyal

Aquesta sucursal obre comptes d'estalvi a qui ho demani, facilitant a l'imponent, GRATIS, la corresponent llibreta de crèdit:

Préstams, Giros, Descomptes, Dipòsits en metàl·lic i en custòdia i garantia, Compra-venda de valors i de monedes (espanyoles i estrangeres), Ordres de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes de llenguatge i tota mena d'operacions de Banca.

Dr. M. Farrán**Cirurgià-Dentista nort-americà****Parelladas, 30 - Sitges****Gran Colchoneria Mecánica** — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
con maquinaria moderna**VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859**

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltese precios.

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes ~ Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

Telefons 338 i 393

Camiseria y Gorbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA**GRAN ASSORTIT**

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Esqueles
i Anuncis**

se admeten

fins el dissabte
de bon matí**Phosphorrenal ROBERT****RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable****PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER**

— INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO —

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Brasserie de TERRAMAR**

OBERTA TOTS ELS DIES

Tots els diumenges i festes de l'istiu, además dels refrescs
habituals es serveixen**ICE-CREAM i JAI-ALAI i NERTAR-SODA****Servei de RESTAURANT per encàrreg**

Teléfons núms. 341 i 389 de SITGES

M. LOPEZ DURAN

Plaza Santa Ana, 21 - BARCELONA - Durán y Bas,

Casa especial en ajuares para caballeros